

KANYÁDI SÁNDOR

Félfüllel Délről

L. K.-nak és T. O.-nak szeretettel

valószínűtlenül arányos szobában
valószínűtlenül hosszúkas asztal
mellett dolgozik a költő írja
valószínűtlenül hosszú verseit
egy többnyire sárga kép is van
a háta mögött vagyis velünk
szembe a falon többnyire sárga
ennél pontosabban nem tudnám
de nem is fontos a költő beszél
unalomszámba menő lassúsággal a
sztriptízes versmondás érdekes-
ségeiről beszél a költő
de amikor a tiszteletreméltó
városatyák megtudták hogy csak
csóré versek lesznek óne vetkőzés
megvonták a nagylelkűen följánlott
tiszteletdíjat s még a teremért is
bért követeltek úgy bizony hiába
sikongott sírt turbékolt búgott
marokrafogott hajtincsein
gordonkázva a költőnő
benzin nélkül maradtak a „kis
piros bulldózerek” egyből
haptákba vágta magát a rend
szakállához kapott az erkölcs
szakállunkba markolt a felelősség
pedig de nagyon szerettek volna
együtt egy jó kis gruppenszekszet
követtek még egy ideig mint
valami kóbor ebek jöttek utánunk
a rímek de aztán egy-egy póznánál
szemétládánál minél lemaradoztak
vakkanásukat se hallani már
de lám a karaván mégis
halad

Érzelmes költemény

*emlékezzél meg rólam is egyszer
te huszonegyedik századi
szelíd kecskepásztor
míg félkönyökre dőlve
egy tisztáson szalonázol*

*tudtam egy könyvrealó
dülő- és határnevet
s forrásokat melyekből
ha tenger nem is
de egy jókora tó
kicsurgott azóta
falvak városok
utcák nevét tudtam
s hidakét
földrészeket jártam be
álltam az ararát lábánál
a vezúvon s az empire state
building tetején
falut fűhettek volna
kézfogásaim szétosztott
s kapott melegével
ha még idejekorán beér
a bioenergetika*

*emlékezzél meg hát rólam is egyszer
te huszonegyedik századi
szelíd kecskepásztor
mikor bicskádát bekattintva
nekihasalsz és jót iszol
a forrásból*

Őszike

M.-nek

*fehérpillájú parázs
föllobbanni kész
tűzből
nézek én is
szűkrehúzott-szemű
szigorodó éjszakába:
téged kereslek
minden csillagon*

Kötél

*valami mindig visszafog
egy ki-nem-mondott szó
egy hirtelen felötülő arc
egy ökölbe szoruló kéz
egy margaréta*

— szeret nem szeret —

s a szégyen

két kisfiú

*meg egy asszony életre-
szóló szégyene*

de ki ne érezte volna már

talpában a végső

súlytalanság jóleső

bizsergését

Játszva magyarul

aki megért

s megértet

egy népet

megéltet

Sóhaj

*ó akinek háza s hazája
valahol a befagyott óceán*

izland s kanada közti

jégmezője fölött egy

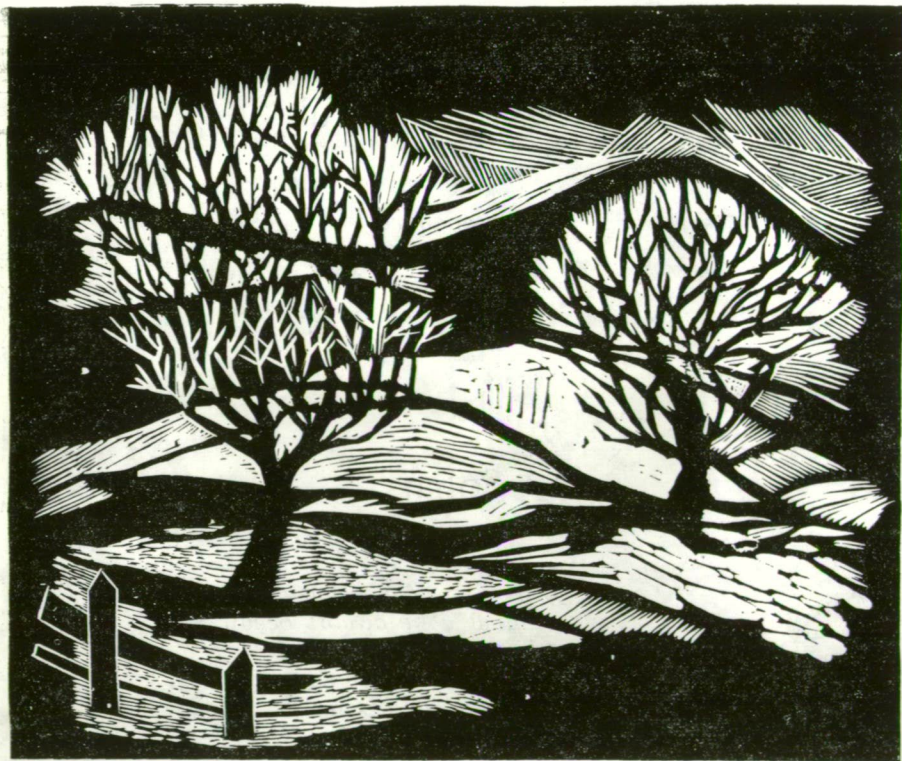
szinte állni látszó

idegen felségjelű

repülőgép

Négyszemközt estefelé

*miként a szokásból lassan kivesző
házasember-táncot járnak olykor
az illedelmes falumbéliek
tűzzel még de hejehuja nélkül
s inkább az emlékek mint a muzsika
melegétől el-elbotló hangon
mondanak ezt-azt mondanék én is
fel-felparázsló szemedbe nézve
mondanám amit a kéz a vállon
s a csípőn öröktől fogva
el szokott mondani amikor
csak ketten vagyunk a földön*

GONDA ZOLTÁN METSZETE